

CẦU CHO CÁC LINH HỒN

may mắn cho chúng ta là vẫn còn phải được thanh tẩy nơi Luyện ngục.

André-Mutien Léonard,
Giám mục Namur

MỘT SỐ QUAN NIỆM VỀ LUYỆN NGỤC

(Trích dịch từ Tập san *Chemins d'Éternité*,

1. Cuộc thanh tẩy bởi Tình yêu

Danh xưng “Luyện ngục” thật chẳng mấy hấp dẫn, nhưng lại diễn tả một thực tại mà chúng ta không thể làm ngơ. Đó là số phận của những người đã chết, tuy không ở trong tình trạng chối bỏ Thiên Chúa, nhưng chưa hoàn toàn xứng đáng với tình yêu của Ngài và vì thế cần phải được thanh tẩy.

Cũng như hiểu về thiên đàng, ta sẽ hiểu về Luyện ngục cách thích đáng hơn cả khi khởi đi từ tình yêu Thiên Chúa. Theo cách này, Luyện ngục chính là Tình yêu của Thiên Chúa, nhưng là một tình yêu được đón nhận bởi con tim bị chia sẻ, và vì thế cần phải được thanh tẩy sau khi chết. Đó là một tình trạng chuyển tiếp, tràn trề hy vọng, khi ấy con người đã được cứu rỗi, nhưng còn cần được thanh tẩy bằng lửa tình yêu (x. 1Pr 1,7). Như thánh Catarina nói theo kinh nghiệm thần bí của ngài trong tác phẩm *Bàn về Luyện ngục*, phải nhấn mạnh rằng Luyện ngục là một trạng thái hy vọng. “Linh hồn trong Luyện ngục”, như Giáo hội quen nói, đã được chắc chắn về phần rỗi của mình rồi, dù vẫn còn bị Tình yêu Thiên Chúa thanh tẩy cho khỏi sự bất toàn và những lầm lỗi của mình. Bởi lẽ chỉ người nào được giải thoát hoàn toàn khỏi những ràng buộc của tội mới có thể được đón nhận vào tình yêu vô cùng tinh tuyền của Thiên Chúa.

Thật là tốt nếu khi còn sống chúng ta đã chuẩn bị để chịu thanh tẩy trong Luyện ngục nơi mà có lẽ sau khi chết chúng sẽ phải đi vào. Hẳn nhiên là chúng ta đã trải qua một thứ luyện ngục ngay ở trần gian khi chấp nhận đau khổ, xỉ nhục, mất mát, bệnh tật, sau cùng là cơn hấp hối và cái chết. Đó là một cuộc thanh tẩy rất quý để giải thoát chúng ta khỏi chính mình. Nhưng, như thế vẫn chưa đủ, và mặc dầu, một cách tổng quát, chúng ta suy phục tình yêu Thiên Chúa,

2. Như hừng đông đợi mặt trời xuất hiện

Khi chúng ta thoát khỏi đêm tối trần gian, Luyện ngục sẽ như hừng đông trước khi ta thấy mặt trời xuất hiện. Nơi đó, trong đức tin, tôi sẽ là người con của Thiên Chúa, đã được chữa lành và tha thứ. Không gì còn có thể tách lìa tôi khỏi tình thân thắm thiết với Ba Ngôi Thiên Chúa. Nơi đó, tôi sẽ được Chúa Kitô dạy cho biết yêu mến Ba Ngôi cách trọn vẹn và yêu mọi thụ tạo theo sự Khôn ngoan của Thiên Chúa. Nơi đó, tôi cũng sẽ khóc vì những lãng phí lớn lao tôi đã gây ra trong cuộc đời mình. Tôi sẽ khóc như chưa từng khóc ở trần gian, nhưng lại được Thiên Chúa an ủi.

Ba Ngôi Thiên Chúa lôi cuốn tôi lại với các Ngài. Tôi không hề chống lại, mà cộng tác hoàn toàn để các Ngài chiếm đoạt tôi bằng sự hiện diện yêu thương của các Ngài. Nhưng tôi cũng đau khổ vì thấy các Ngài hết sức gần mình mà mình vẫn còn phải xa cách. Sau cùng, khi đã trải qua con đường nội tâm này, khát vọng sống động, nồng nhiệt và ngay thẳng của tôi sẽ chìm đắm trong việc hưởng kiến Thiên Chúa trong ánh sáng rạng ngời và tình yêu tuyệt đối. Nơi Luyện ngục, “tôi sẽ chạy về phía hương thơm ngọt ngào” của Ba Ngôi Thiên Chúa trước khi có thể đụng chạm tới và nhìn thấy các Ngài.

Linh mục Alain Rouel

3. Như một kỳ thực tập « đặt cho đúng mức độ»

Tôi coi Luyện ngục đơn giản như là một tiến trình năng động của tình yêu Thiên Chúa dần dần thấu nhập toàn bộ hữu thể sâu xa của con người. Một loại thực tập « đặt cho đúng mức độ». Mức độ của tình yêu chân chính am hợp với tình yêu của Thiên Chúa. Làm sao chúng ta có thể hiệp thông đời đời với Thiên Chúa, nếu chúng ta không nên giống như Ngài từ trong căn tính sâu thẳm nhất của mình?